

خشکیدن ۶۰درصد تالاب های ایران در تابستان ۱۴۰۴

بحرانی می‌توان به گاوخونی، هامون، بختگان، پریشان و جازموریان اشاره کرد.میانگین بارش تجمعی سال آبی ۱۴۰۳ _۱۴۰۴ حدود ۲۰ درصد پایین‌تر از میانگین بلندمدت و ۲درصد کمتر از سال قبل بوده‌است. استان‌های جنوبی از جمله سیستان و بلوچستان، هرمزگان و بوشهر با افتی بین ۷۰تا ۹۰درصدنسبت به میانگین چندساله در صدر مناطق بحرانی قرار دارند.

■ ■ ■

آسانسورهای مترو، متوقف میان مشکلات شهرداری و مؤسسه استاندارد

رئیس کمیسیون عمران و حمل و نقل شورای شهر تهران گفت: سال‌هاست در ایستگاه‌های مترو آسانسور نصب کرده‌ایم، اما هنوز موفق نشده‌ایم درهای این آسانسورها به روی مردم باز کنیم. به گزارش ایلنا،سیدجعفر تشکری‌هانشمی در تذکر پیش از دستور سیدصد و شصت و هفتمین جلسه شورای شهر تهران گفت: فکر می‌کنم برای چندمین بار است که از این تریبون درباره مشکلات معلولان عزیزمان صحبت می‌کنم؛ معلولانی که در شهر ما مظلومانند و از عدالت در تردهای شهری و برخورداری از امکانات شهری بی‌بهره‌مانده‌اند.وی افزود:مشکلاتی که میان شهرداری و مؤسسه استاندارد وجود دارد، باعث شده این آسانسور هادر خدمت سالمندان، معلولان و افراد دارای محدودیت حرکتی قرار نگیرد.

■ ■ ■

از هر ۶ زوج ایرانی، یک زوج نابارور است
عضو پژوهشگاه ابن‌سینا گفت: طبق مطالعات، از هر ششش زوج ایرانی، یک زوج با ناباروری مواجه است به سالانه حدود پنج درصد به این آمار افزوده می‌شود. به گزارش ایلنا،امیرحسین زرنازی افزود:در حال حاضر حدودسه میلیون زوج نابارور در ایران وجود دارد. به گفته او این موضوع به تهدیدی برای امنیت جمعیتی ایران تبدیل شده‌است.

■ ■ ■

فقط بچه پولدارها رتبه برتر می شوند
نماینده علی آباد کنول در مجلس گفت: بحث تأثیر معدل پایه ۱۰ و ۱۱ و نتایج کنکور ۱۴۰۴ نشان می‌دهد که اکثر رتبه‌های برتر کنکور از شهرهای بزرگ و موسسات خصوصی باشهریه‌های بسیار بالا هستند. رحمت‌الله نوروزی افزود: هر چند اقداماتی در زمینه توسعه آموزش مجازی و استفاده از فناوری‌های نوین مانند هوش مصنوعی پیش‌بینی شده، اما دانش آموزان مناطق محروم و روستاهای دورافتاده از امکانات آموزشی کافی و حتی دسترسی به اینترنت مناسب محرومند.

■ ■ ■

هشدار رشد ابتلا به سرطان پستان در ایران

معاون آموزشی پژوهشکده سرطان معتمد گفته است میانگین بروز سرطان پستان در زنان ایرانی «حدود ۱۰ سال زودتر از میانگین جهانی است و اغلب مبتلایان در بازه سنی «۴۰ تا ۵۰ سال قرار دارند. به گزارش ایسنا، اسیه‌الفت‌بخش با اشاره به این که متوسط سنی بروزاین بیماری در کشور‌های غربی «۵۰ تا ۶۰ سال» است، گفت: شاید به این دلیل که جمعیت ایران به نسبت کشور‌های غربی جوان‌تر است، متوسط سن بروز سرطان پستان هم در زنان ایرانی کمتر است. معاون آموزش پژوهشکده سرطان معتمد گفت که ایران هنوز با «سونامی سرطان پستان» روبرو نیست اما روند ابتلا «صعودی» است. الفت‌بخش نبود نظام غربالگری سراسری و عدم آگاهی کافی زنان از علائم اولیه بیماری را مهم‌ترین چالش در این مورد عنوان کرد، او همچنین بر غربالگری سالانه به‌ویژه در سنین بالای ۴۰سال تأکید کرده‌است.

■ ■ ■

توزیع سراسری شیر در مدارس به کجارسید؟

دبیر کمیته ملی شیر وزارت آموزش و پرورش گفت: با ابلاغ مصوبه هیئت دولت و حمایت رئیس جمهور، طرح توزیع شیر رایگان به صورت سراسری اجرا می‌شود. به گزارش ایسنا حسین اسداللهی افزود: نوبت‌های از دست رفته ماه نخست سال تحصیلی با افزایش دفعات توزیع جبران خواهد شد. به گفته او به همه رابطان در سراسر کشور اعلام کردیم توزیع شیر رایگان راز مناطق کم‌برخوردار آغاز کنند.

■ ■ ■

مجوزی برای محصولات خوراکی دودزا صادر شده است

سازمان غذا و دارو ایران نسبت به فروش آب‌میوه‌ها و آب‌نبات‌های موسوم به «دوز» هشدار داد. این محصولات پس از مصرف بخار یا دود تولید می‌کنند و ظاهری مشابه سیگار الکترونیکی دارند اما فاقد هرگونه مجوز تولید یا واردات از سازمان غذا و دارو هستند. به گزارش ایلنا، عبدالمظیم بهفر، مدیر کل فرآورده‌های غذایی و آشامیدنی سازمان غذا و دارو گفت که اطلاعات دقیقی درباره ترک استیاد و شرایط ساخت این محصولات وجود ندارد و احتمال ابتلا به سرطان‌ها و افزودنی‌های غیرمجاز در آن‌ها مطرح است.

«علیرضا رئیسی»: نیمه نخست سال، تولدها برای اولین بار به زیر یک میلیون رسید

شکست قانون جوانی جمعیت در جدال با مشکلات مبتلا به جامعه

سعیده علیپور

علیرضا رئیسی، معاون وزارت بهداشت، دیروز اعلام کرد که «برای نخستین بار پس از انقلاب، تعداد تولدها در شش‌ماهه نخست سال جاری به زیر یک میلیون مورد رسیده است.» آمار می‌که نشان می‌دهد با وجود سیاست‌های حمایتی و البته داغ و درفش‌ها، مردم ایران باز هم ترجیح می‌دهند کمتر بچه بیاورند.

این آمار، اما فراتر از یک رقم صرف؛ نشانه‌ای است از شکست آشکار سیاست‌های حاکمیت که در ظاهر پر زرق و برق و در متن کم‌انر و ناکارآمد بوده است. وقتی دولت و مجلس، از نصب کرد‌ه‌ایم، اما هنوز بودجه‌های چند هزار میلیارد تومانی و طراحی مشوق‌های مختلف مالی تأکید کرد، انتظار می‌رفت که نمودار تولدها صعودی باشد؛ اما واقعیت، نمودار نزولی از آب درآمد و این نزول آن قدر محسوس و سریع بود که حتی کارشناسان محافظه‌کار هم با دیده تردید بدان می‌نگرند. گویی تلاش‌های قانونی، بودجه‌ای و تبلیغاتی برای قانون جوانی جمعیت نه تنها نتوانست جامعه را به جمعیت‌زایی تشویق کند، بلکه عملاً به چشم گروهی از شهروندان، یک اعلان دستوری بوده‌اعلانی که با وجود شعار و تبلیغات رسانه‌های حاکمیتی به هیچ وجه زورش به بحران‌های امنیتی، اقتصادی؛ زیست محیطی و اجتماعی جامعه و تهدیدات آن نرسید.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف

شکست سیاست‌های فرزندآوری
نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

در بیش از یک دهه گذشته، مجموعه‌ای از قوانین و طرح‌های متنوع برای افزایش فرزندآوری ارائه شد، اما تقریباً هیچ کدام اثرگذاری ملموسی نداشتند. از ممنوعیت واکنومی و

توبکتومی، تا اعطای سهام بورس به فرزندان سوم و چهارم به بعد، کاهش زمان خدمت سربازی پدر و وام مسکن چند ده میلیون. تمامی این اقدامات، به نظر می‌رسد بیشتر در حد ایده و شعار باقی مانده‌اند تا ابزار عملی برای افزایش تولد. بسیاری از این طرح‌ها حتی ضمانت اجرایی مشخص نداشتند و همان‌طور که تجربه نشان داده، نمی‌توانستند انگیزه واقعی و پایدار برای خانواده‌ها ایجاد کنند.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه

پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

در بیش از یک دهه گذشته، مجموعه‌ای از قوانین و طرح‌های متنوع برای افزایش فرزندآوری ارائه شد، اما تقریباً هیچ کدام اثرگذاری ملموسی نداشتند. از ممنوعیت واکنومی و

توبکتومی، تا اعطای سهام بورس به فرزندان سوم و چهارم به بعد، کاهش زمان خدمت سربازی پدر و وام مسکن چند ده میلیون. تمامی این اقدامات، به نظر می‌رسد بیشتر در حد ایده و شعار باقی مانده‌اند تا ابزار عملی برای افزایش تولد. بسیاری از این طرح‌ها حتی ضمانت اجرایی مشخص نداشتند و همان‌طور که تجربه نشان داده، نمی‌توانستند انگیزه واقعی و پایدار برای خانواده‌ها ایجاد کنند.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه

پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

در بیش از یک دهه گذشته، مجموعه‌ای از قوانین و طرح‌های متنوع برای افزایش فرزندآوری ارائه شد، اما تقریباً هیچ کدام اثرگذاری ملموسی نداشتند. از ممنوعیت واکنومی و

توبکتومی، تا اعطای سهام بورس به فرزندان سوم و چهارم به بعد، کاهش زمان خدمت سربازی پدر و وام مسکن چند ده میلیون. تمامی این اقدامات، به نظر می‌رسد بیشتر در حد ایده و شعار باقی مانده‌اند تا ابزار عملی برای افزایش تولد. بسیاری از این طرح‌ها حتی ضمانت اجرایی مشخص نداشتند و همان‌طور که تجربه نشان داده، نمی‌توانستند انگیزه واقعی و پایدار برای خانواده‌ها ایجاد کنند.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

در بیش از یک دهه گذشته، مجموعه‌ای از قوانین و طرح‌های متنوع برای افزایش فرزندآوری ارائه شد، اما تقریباً هیچ کدام اثرگذاری ملموسی نداشتند. از ممنوعیت واکنومی و

توبکتومی، تا اعطای سهام بورس به فرزندان سوم و چهارم به بعد، کاهش زمان خدمت سربازی پدر و وام مسکن چند ده میلیون. تمامی این اقدامات، به نظر می‌رسد بیشتر در حد ایده و شعار باقی مانده‌اند تا ابزار عملی برای افزایش تولد. بسیاری از این طرح‌ها حتی ضمانت اجرایی مشخص نداشتند و همان‌طور که تجربه نشان داده، نمی‌توانستند انگیزه واقعی و پایدار برای خانواده‌ها ایجاد کنند.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

در بیش از یک دهه گذشته، مجموعه‌ای از قوانین و طرح‌های متنوع برای افزایش فرزندآوری ارائه شد، اما تقریباً هیچ کدام اثرگذاری ملموسی نداشتند. از ممنوعیت واکنومی و

مالیاتی ۱۵ درصدی برای فرزند سوم و بیشتر و تخصیص بودجه حدود ۱۹ هزار میلیارد تومانی برای طرح تعادلی جمعیت و خانواده، در کنار اقدامات سلبی، از جمله تشدید ممنوعیت سقط جنین، محدودیت در غربالگری و حذف اصطلاحاتی مانند «بارداری پرخطر»، در دستور کار قرار گرفتند.

با این حال، تجربه چهار سال اخیر نشان می‌دهد که این مجموعه اقدامات نه تنها نتوانسته نرخ باروری را بهبود دهد، بلکه محدودیت‌ها و بسته‌های حمایتی، بیشتر بر افشار محروم تأثیر گذاشته است؛ گروه‌هایی که از خدمات بهداشتی، آموزشی و رفاهی کافی محروم بوده‌اند و درآمد پایینی دارند، به‌طور نامطلوب در معرض سیاست محدودیت‌ها قرار گرفتند. به عبارت ساده‌تر، بسته‌های قانونی و محدودیت‌های پزشکی، نه به‌عنوان ابزار تشویق جمعیتی بلکه به‌عنوان یک فشار اقتصادی و اجتماعی برای برخی گروه‌ها عمل کرده است، در حالی که گروه‌های مرفه‌تر جامعه به راحتی از قوانین عبور کرده و رفتار خود را تغییر ندادند.

کارشناسان معتقدند که این ناکارآمدی ناشی از فاصله عمیق میان سیاست‌گذاری از بالا و واقعیت زندگی مردم است. وقتی هزینه‌های واقعی زندگی، نااطمینانی اقتصادی، تورم، مسکن گران، ترس از جنگ و آینده مبهم فرزندان، بر تصمیمات خانوارها سها می‌افکند، هیچ بسته حمایتی با

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه

پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

در بیش از یک دهه گذشته، مجموعه‌ای از قوانین و طرح‌های متنوع برای افزایش فرزندآوری ارائه شد، اما تقریباً هیچ کدام اثرگذاری ملموسی نداشتند. از ممنوعیت واکنومی و

توبکتومی، تا اعطای سهام بورس به فرزندان سوم و چهارم به بعد، کاهش زمان خدمت سربازی پدر و وام مسکن چند ده میلیون. تمامی این اقدامات، به نظر می‌رسد بیشتر در حد ایده و شعار باقی مانده‌اند تا ابزار عملی برای افزایش تولد. بسیاری از این طرح‌ها حتی ضمانت اجرایی مشخص نداشتند و همان‌طور که تجربه نشان داده، نمی‌توانستند انگیزه واقعی و پایدار برای خانواده‌ها ایجاد کنند.

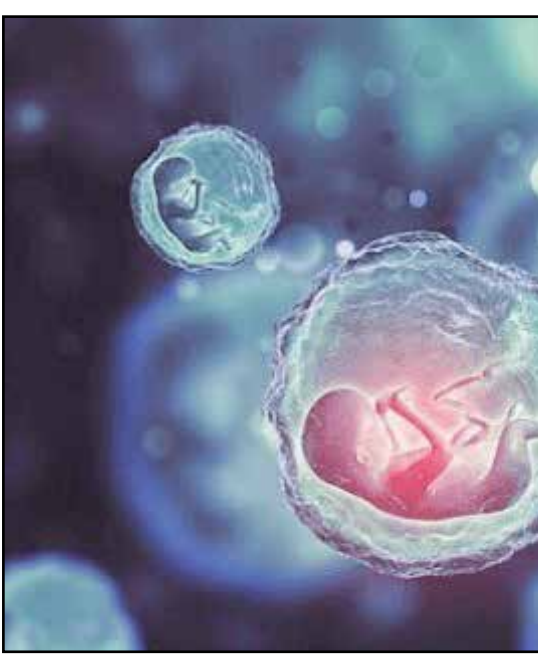
پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

در بیش از یک دهه گذشته، مجموعه‌ای از قوانین و طرح‌های متنوع برای افزایش فرزندآوری ارائه شد، اما تقریباً هیچ کدام اثرگذاری ملموسی نداشتند. از ممنوعیت واکنومی و

توبکتومی، تا اعطای سهام بورس به فرزندان سوم و چهارم به بعد، کاهش زمان خدمت سربازی پدر و وام مسکن چند ده میلیون. تمامی این اقدامات، به نظر می‌رسد بیشتر در حد ایده و شعار باقی مانده‌اند تا ابزار عملی برای افزایش تولد. بسیاری از این طرح‌ها حتی ضمانت اجرایی مشخص نداشتند و همان‌طور که تجربه نشان داده، نمی‌توانستند انگیزه واقعی و پایدار برای خانواده‌ها ایجاد کنند.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

محدودیت قانونی نمی‌تواند مؤثر واقع شود. به بیان دیگر، تلاش برای افزایش عدد تولد، بدون توجه به کیفیت زندگی و امنیت اقتصادی خانواده‌ها، شبیه تلاش برای پر کردن یک سطل سوراخ است: هر چقدر هم آب بریزی، نتیجه پایدار نخواهد بود.

رقابت قانون با واقعیت زندگی مردم

در تازه‌ترین اقدام برای تشویق خانواده‌ها به فرزندآوری، دیروز رئیس کمیسیون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت اعلام کرده که طبق قوانین جدید، مردان ۴۰ ساله و دارای ۴ فرزند می‌توانند از معافیت سربازی استفاده کنند. او همچنین تأکید کرد که این قانون فقط تا پایان اسسال اعتبار دارد. در کنار آن، برنامه هفتم توسعه هم مصوب کرده افرادی که ۳۵ ساله هستند، دو فرزند دارند و غیبت خدمت ندارند، از سربازی معاف خواهند شد؛ قانونی که تا پایان اجرای برنامه هفتم یعنی سال ۱۴۰۷ اعتبار دارد.

از یک منظر، این اقدام نوعی تلاش رسمی برای افزایش فرزندآوری به سبک تشویق اقتصادی و قانونی است. اما اگر کمی رندانه نگاه کنیم، به نظر می‌رسد مسئولان به جای اینکه دغدغه واقعی مردم یعنی هزینه زندگی، مسکن، تحصیل و آینده فرزندان را حل کنند، می‌گویند: «می‌خوای کمتر دغدغه سربازی داشته باشی؟ بچه بیاور!» گویی

سکوت آسیب‌زای مدارس درباره خطرات مواد مخدر و الکل

این کارشناس بابیان اینکه بخشی از تغییرات اعتیاد طبیعی‌وناشی از گذر زمان است اظهار داشت: در ایران چون جامعه‌ای مذهبی داریم، مصرف الکل بیشتر به چشم می‌آید، اما مصرف سیگار و شیشه هم در حال افزایش است. از سوی دیگر، برخی موضوعات مانند آموزش پیشگیرانه هنوز در کشور ما تابو محسوب می‌شوند. در مدارس درباره خطرات مواد مخدر یا مشروبات صحبت نمی‌شود و این سکوت آسیب‌زا است.

مشیری اضافه کرد: حدود چهار تا پنج سال است که درگیر تدوین پروتکل ترک الکل هستیم. در حال حاضر هیچ کلینیک رسمی برای ترک الکل در کشور وجود ندارد. در حالی که تعداد بیماران الکل‌رو به افزایش است.

در ایران هیچ مشروب خالصی وجود ندارد

این عضو هیات علمی انجمن سم‌شناسی بابیان اینکه تقریباً می‌توان گفت در ایران هیچ مشروب خالصی وجود ندارد. حتی بطری‌های پلمپ‌شده هم تقلبی هستند و در کارگاه‌های زیرزمینی تولید می‌شوند. بیان کرد: بسیاری از این مشروبات حاوی

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

در بیش از یک دهه گذشته، مجموعه‌ای از قوانین و طرح‌های متنوع برای افزایش فرزندآوری ارائه شد، اما تقریباً هیچ کدام اثرگذاری ملموسی نداشتند. از ممنوعیت واکنومی و

قرار است فرزندآوری به ابزاری برای فرار از خدمت سربازی تبدیل شود؛ راهکاری که شاید برای برخی زوج‌ها انگیزه شود، اما واقعیت زندگی و نگرانی‌های اقتصادی و اجتماعی، همچنان از مشوق قانونی پیشی می‌گیرد.

در واقع تا زمانی که کیفیت زندگی، چشم‌انداز آینده، امنیت اقتصادی و اجتماعی برای شهروندان متزلزل باشد، هیچ تسهیلات و تشویقی کافی نیست.

قانون فقط روی کاغذ کار می‌کند

یکی دیگر از شکاف‌های جدی سیاست‌های جمعیتی، نبود هر گونه تسهیلات واقعی برای پدران و مادران در نگهداری و تربیت فرزندان است. هنوز هیچ شبکه گسترده‌ای از مهدکودک‌های کم‌هزینه یا مهدکودک‌های ویژه محل کار ایجاد نشده است تا والدین بتوانند ضمن ادامه شغل خود، به تربیت فرزند نیز برسند. در حالی که قوانین و بسته‌های حمایتی برطوطمطراق بر کاغذ تصویب می‌شوند، زندگی واقعی زنان و خانواده‌ها از چنین امکاناتی بی‌بهره است.

این فقدان تسهیلات به ویژه در شرایط اقتصادی کنونی، فشار مضاعفی بر مادران وارد می‌کند. تورم، گرانی مسکن، هزینه‌های بالای تحصیل و نیازهای روزمره، بسیاری از زنان را مجبور به کار کرده است، حتی اگر این به معنای کاهش زمان و کیفیت مراقبت از فرزندان باشد. نتیجه این سیاست ناقص، فشار روانی و اجتماعی مضاعف بر خانواده‌ها است و به نوعی، هر گونه تشویق قانونی برای فرزندآوری را به طنز بدل می‌کند؛ دولت می‌گوید فرزندآوری کنید، اما در عمل برای تسهیل شرایط زندگی و افزایش سطح رفاه والدین و فرزندان هیچ برنامه‌ای ندارد.

وسعت ایران، تله افزایش جمعیت

اما جدای از این موارد برخی ایرادهای زیرساختی در خصوص کاهش جمعیت را بسیار عمیق می‌دانند. نگرانی‌هایی که با بحران‌های اخیر انرژی و آب و آلودگی بیراه هم پیوستند. با این حال عده‌ای هنوز خیال می‌کنند وسعت ایران مثل جادو عمل می‌کند و جمعیت کشور می‌تواند با کشورهایی مثل ترکیه یا آلمان، که حتی نصف ایران هم نیستند، رقابت کند. اما واقعیت ساده و بی‌رحم است: بخش عمده‌ای از خاک ایران با کوهستانی است یا بیابان

شماره ۲۰۳۹ / دوشنبه ۱۲ آبان ۱۴۰۴ / ۱۲ جمادی الاول ۱۴۴۷ / ۳ نوامبر ۲۰۲۵

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

خشک و به سختی قابل سکونت. ایران از دیرباز با مشکل آب محدود، روبه‌رو بوده و خشکسالی‌های دور‌ه‌ای، کم‌بارشی‌ها و تنش‌های آبی، بخشی از زندگی روزمره مردم را شکل داده‌اند. کارشناسان می‌گویند در ایران، حتی با این وسعت ظاهری، حدود ۳۰ میلیون نفر بیشتر از ظرفیت واقعی اکولوژیک زندگی می‌کند. محسن موسوی خوانساری، عضو هیأت‌مدیره انجمن آب و خاک پایدار ایران، این وضعیت را به شکلی ساده اما تلخ توضیح می‌دهد: «۹۰ میلیون نفر در کشوری زندگی می‌کنند که ظرفیت واقعی آن حدود ۶۰ میلیون نفر است.» حتی یک درصد افزایش جمعیت می‌تواند تقاضای آب را چهار درصد افزایش دهد؛ رقمی که شامل نیازهای غذایی، شرب، انرژی، خدمات بهداشتی و صنعتی و توسعه شهری هم می‌شود. تمام نیازهایی که بدون آب امکان تأمین‌شان نیست.

و با این حال، در ربحیوه سیاست‌های تشویقی افزایش جمعیت، انگار این هشدارها به فراموشی سپرده شده‌اند. جمعیتی که اکنون نزدیک به ۹۰ میلیون نفر است، در حالی منابع محدود آب و خاک را مصرف می‌کند که تخمین‌ها نشان می‌دهد این منابع در سال‌های آینده هم کمتر خواهند شد. تناقض میان شعار و واقعیت، باعث شده بسیاری از شهروندان، حتی با تبلیغات گسترده و مشوق‌های قانونی، ترجیح دهند از افزایش فرزند خودداری کنند.

نتیجه؟ تصمیمی که هم آگاهانه و هم ناخودآگاه گرفته می‌شود؛ خانواده‌ها در مواجهه با بحران منابع، ناامنی اقتصادی و اجتماعی، و آینده‌ای مبهم، عقل سلیم را به جای قانون و وعده، به‌رگز ندانند. در چنین شرایطی، سیاست‌های تشویقی نه تنها کار ساز نیستند، بلکه گاهی حتی طنز تلخی از واقعیت جامعه‌ارائه می‌کنند:

قانون می‌گوید فرزند بیاور. مردم اما با عقل خود می‌گویند.

وقتی هزینه‌های واقعی زندگی، نااطمینانی اقتصادی، تورم، مسکن گران، ترس از جنگ و آینده مبهم فرزندان، بر تصمیمات خانوارها سایه می‌افکند، هیچ بسته حمایتی با محدودیت قانونی نمی‌تواند مؤثر واقع شود

و با این حال، در ربحیوه سیاست‌های تشویقی افزایش جمعیت، انگار این هشدارها به فراموشی سپرده شده‌اند. جمعیتی که اکنون نزدیک به ۹۰ میلیون نفر است، در حالی منابع محدود آب و خاک را مصرف می‌کند که تخمین‌ها نشان می‌دهد این منابع در سال‌های آینده هم کمتر خواهند شد. تناقض میان شعار و واقعیت، باعث شده بسیاری از شهروندان، حتی با تبلیغات گسترده و مشوق‌های قانونی، ترجیح دهند از افزایش فرزند خودداری کنند.

نتیجه؟ تصمیمی که هم آگاهانه و هم ناخودآگاه گرفته می‌شود؛ خانواده‌ها در مواجهه با بحران منابع، ناامنی اقتصادی و اجتماعی، و آینده‌ای مبهم، عقل سلیم را به جای قانون و وعده، به‌رگز ندانند. در چنین شرایطی، سیاست‌های تشویقی نه تنها کار ساز نیستند، بلکه گاهی حتی طنز تلخی از واقعیت جامعه‌ارائه می‌کنند: قانون می‌گوید فرزند بیاور. مردم اما با عقل خود می‌گویند.

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف

داروهای خواب‌آور و مخدر هستند و در آزمایش، تمام تست‌ها مثبت نشان می‌دهند. مهم‌تر از همه، الکل‌های صنعتی یا متانول است که باعث نابینایی و حتی مرگ می‌شود. این نوع مسمومیت‌ها گاهی ضایعات مغزی و جسمی جبران‌ناپذیر برای می‌گذارند. به گفته او مصرف اتانول هم در دوز بالا باعث مسمومیت و حتی مرگ می‌شود. در واقع همان چیزی است که در ترک کبش مشروبات الکلی وجود دارد و نمی‌توان گفت نوع دارویی آن بی‌خطر است. ضمن اینکه اتانول‌هایی که در داروخانه‌ها وجود دارد ترک کببات دیگری دارد، بیدعمد علی‌القاعده هر آن کس که در دنیا مشروب می‌خورد اتانول می‌خورد و وقتی از مشروب می‌گویم منظور همین اتانول است که در دوزهای مختلف مصرف می‌شود. این را نمی‌توان تست کرد و بی‌گویم فرقی می‌کند، همان اتانول است. به گفته او به‌طور میانگین هر شب یکی دو بیمار با مسمومیت اتانول در بیمارستان ما چند مورد مسمومیت با متانول نیز مشاهده می‌شود. برخی بیماران به دلیل وجود داروهای مخدر در ترک کبش مشروبات دچار عوارض شدید شده‌اند.

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱۴۰۰، دولت تلاش کرد مسیر سیاست‌های جمعیتی را به صورت سازمان‌یافته‌تری دنبال کند. بسته‌های مالی، شامل اعطای وام به ازای تولد هر فرزند، تخفیف

نرخ رشد جمعیت ایران از سال ۱۳۶۵ تاکنون روندی نزولی داشته‌است؛ روندی که حتی بزرگ‌ترین تلاش‌های حکومتی برای افزایش جمعیت پس از انقلاب را نیز ناکام گذاشته است. در دهه‌های اولیه پس از انقلاب، رشد جمعیت ایران به شکل انفجاری افزایش یافت. با این حال، در سال‌های اخیر، کاهش قابل توجه نرخ تولد، بار دیگر معادلات سیاست جمعیتی را به هم زد.

پس از تصویب قانون حمایت از خانواده و جوانی جمعیت در سال ۱